

Nr 9.

Andra kammarens allmänna beredningsutskotts utlåtande över motion angående frikort för blindas å samtliga svenska järnvägar, m. m.

I motion nr 144 har herr *Engkvist* hemställt, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning angående frikort för blindas, gällande å samtliga svenska järnvägar, båt- och busslinjer, samt för invalider, som äro beroende av tekniskt hjälpmedel för sin förflyttning, frikort för transport av detta hjälpmedel i enahanda utsträckning.

Utskottet har inhämtat yttrande över motionen från järnvägsstyrelsen. Denna anser, att ett bifall till motionen skulle kunna få vittgående konsekvenser. Frikort för blindas skulle dessutom kräva en vidlyftig registrering samt utfärdande av tyngande kontroll- och expeditiönsföreskrifter. Betyggande kontroll för hindrande av missbruk t. ex. genom överlåtelse eller att korten användas för affärsresor torde över huvud knappast kunna åvägabringas. Även om det kan anses motiverat med fria resor för blindas, synes den föreslagna formen ej vara den riktiga. Styrelsen hävdar också bestämt, att järnvägarna skola erhålla full ersättning för företagna resor.

I fråga om frikort för transport av invalidvagn o. d. anför styrelsen, att sådan transporterats mot en avgift av endast en krona oavsett vikt och avstånd. Då särskild framställning gjorts har styrelsen medgivit nedsättning i befodringsavgiften med 50 %, då invalid innehaft månadsbiljett, vilket även framdeles kommer att tillämpas.

Styrelsen avstyrker motionen.

Utskottet. Hur mycket utskottet än behjartar syftet med motionen, kan utskottet dock icke finna, att den föreslagna formen för hjälp åt blindas och invalider, som begagna järnvägar, bussar eller båtar, är den riktiga. Sådan hjälp synes böra ges i annan form, exempelvis genom höjning av blindtilläggen eller på annat sätt. Utskottet delar för övrigt järnvägsstyrelsens mening, att järnvägarna böra erhålla ersättning för företagna resor, varför kostnaderna för eventuella fribiljetter böra bestridas på annat sätt än genom belastning av järnvägarnas utgiftskonto. Ej heller synes de böra åsamkas besvär med tyngande kontroll- och expeditiönsföreskrifter. Det samma gäller i fråga om frikort å bussar och båtar. Utskottet får därför hemställa,

att motion nr 144 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 1 mars 1950.

På utskottets vägnar:

PATRIK SVENSSON

Närvarande: herrar Svensson i Alingsås, Gustafson i Göteborg, Gustafson i Bogla, Nordkvist, Pettersson i Ersbacken, Ohlsson i Kastlösa, fröken Ager*, fru Västberg, herrar Hansson i Skegrie, Brandt, Forsberg, fru Svedberg*, herrar Gavelin*, Kärrlander, Nilsson i Bästekille, fröken Vinge*, herrar Engkvist, Adolfsson* och Braconier*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.